

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Τών δρων μας μεταβολή ένδιαφέρουσα πολύ.

Γράμματα και συνδρομαί— άπ' εύθειαις προς έμέ.
Συνδρομή για κάθε χρόνο— ά κ τώ φ ρ ά γ κ α ε ί ν α ι μ ό ν ο
Γιά τά ξένα όμως μέρη— δέ κ α φ ρ ά γ κ α κ αί' σ τ ό χ έ ρ ι

Όγδοον κι' είκοστόν μετρούντες χρόνον
έδρευόμεν' στήν γήν τών Παρθενώνων.

Έτος χίλια δώδεκα κι' ένθακόσ' άκόμα,
όλοι τήν' Ανόρθωσι δάχουν' στό στόμα.

Δευτέρα Δεκεμβρίου κι' είκοστή,
και τής Τουρκιά; άρμύγονται μεκτοί.

Χίλια διακόσια τριάντα κι' όκτώ,
και τό Μπιζάνι σφαγέτο φρικτό.

**Ξαναπροβάλλει
γγορπή μεγάλη.**

Τών Χριστουγέννων τήν γγορπή,
τήν κιό μεγάλη Σχόλη,
μ' αίμα τήν κάνουνε Στρατοί,
μ' αίμα τήν κάνουν Στόλοι.

Άπό τήν φάτινη τήν μικρή
ζωής λαχτάρα βγαίνει
για κάποια πλάσι σάν νεκρή,
για πλάσι μαραμμένη.

Σέ τούτα τά Χριστούγεννα, που τέτοια δέν ξανάδα,
δέν εινε διόλου ψέμμα
πώς μία γή κατάξερη γέμισε πρασιανάδα
γιατί τήν πότισ' αίμα.

Χριστούγεννα, Χριστούγεννα, κι' Άγγελιοι λευκοφόροι
σαλπίζουν πώς με τόν Χριστό γεννητέται και μία κόρη.

Τήν γέννησι της χαιρετούν
κοιλιάδες και πελάγη,
και δώρ' άτίμητα κρατούν
στεφανωμένοι μάγοι.

Βουίζουν άντρα και σπηλαιάς,
δαφνόκλαρα φουντόνουν,
και σέ νησιών άκρογαλαιάς
Νεράιδες ξεφαντόνουν.

Στέκουν Ρηγάδες του Σταυρού γονατιστοί σιμά της,
κι' άν θέλετε να μάθετε πώς λένε τόνομά της,
ρωτάτ' έκαίνους, που βουγά κατίστηθα κτυπούν,
κι' α' αυτοί θα σάς τ' όπουν.

